

**ХРИСТО ФОТЕВ**  
**МОЙ МАЛЪК**  
**ЕДИНАДЕСЕТГОДИШЕН...**

[chitanka.info](http://chitanka.info)

## На Пламен

Мой малък — единадесетгодишен,  
ах, как не знаеш ти, че в тая възраст  
нещастният е най-нещастен...

Плачеш.

Лежиш под някакъв немилосърден  
и тъй далечен залез ти и плачеш.

Изричаш своя плач на оня пясък  
от фосфор и седеф... Но ти не знаеш,  
че си щастлив, щастлив си, че не помниш  
ти своя оскърбител... Някой близък?  
Или случаен непознат? Ти плачеш.

За целия — превърнал се във пясък  
обиден, обезсмыслен свят... Трепериш  
от ужас и възторг... Великодушен  
(не знаеш ти, че си такъв), прошаваш  
със радост... И ти ставаш. Ти си въздух.  
Тъй светъл и прозрачен си, че виждам  
през теб, мой малък, оня светъл  
залез.

А твоят поглед е такъв невинен,  
че се срамуваш и вървиш с приведен  
и тъй далечен поглед ти, и светиш  
от фосфор и от плач... Как бих понесъл,  
как бих вървял от възраст аз във възраст  
и от любов в любов, ако не носех  
на своя глас в най-ранния регистър  
един далечен, фосфорен, седефен,  
спасителен, всеопрощаващ  
плач?

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.